

รายวิชา ภาษาไทย

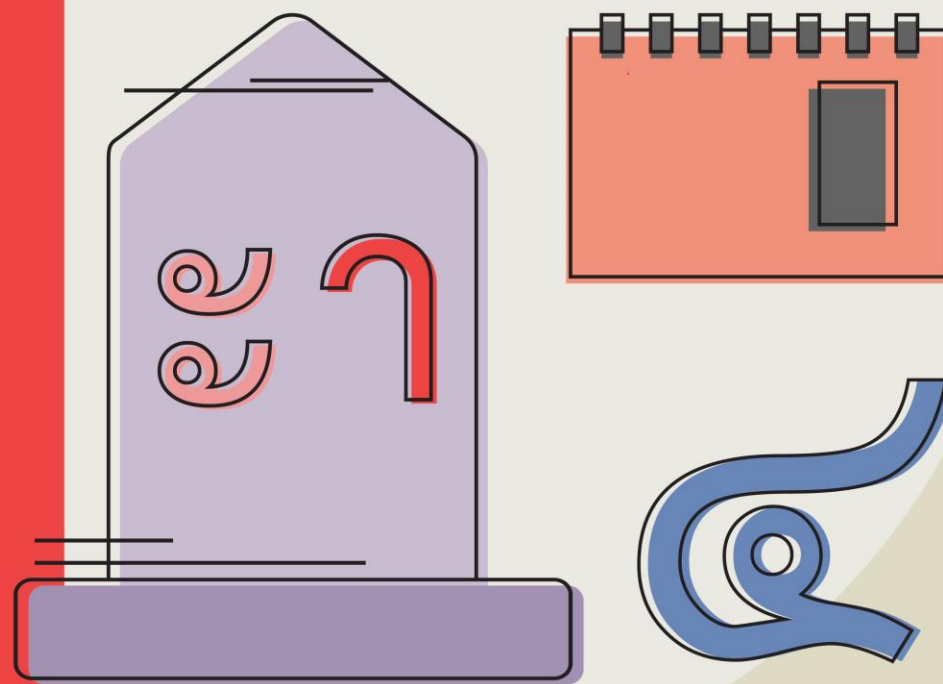
รหัสวิชา ท๑๔๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ผู้สอน ครูวรรณรี วุ่นนุรักษ์

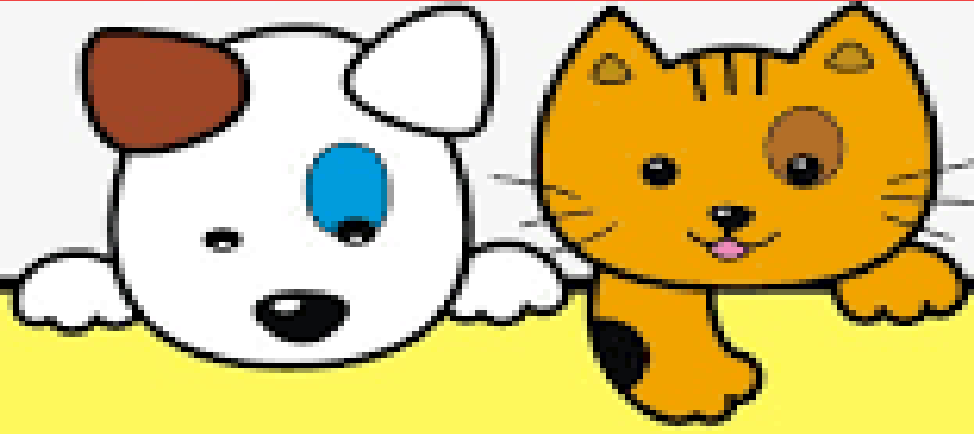
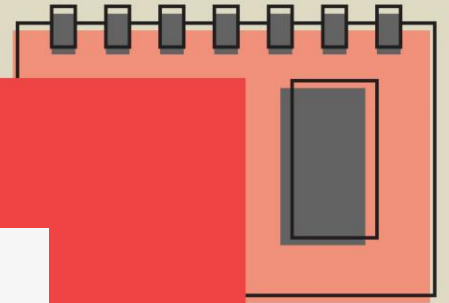
เรื่อง อาขยานขานไข

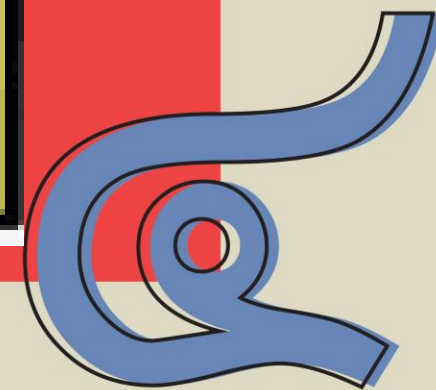
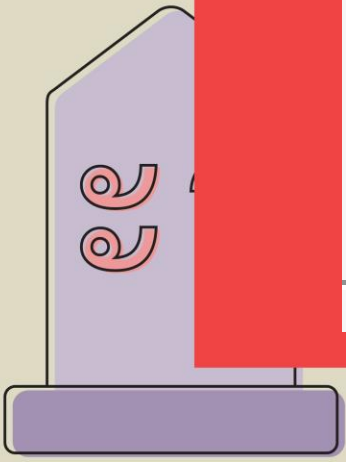
ก ข ค

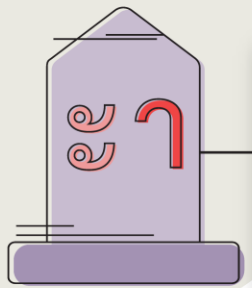

กขค

บทอาขยาน

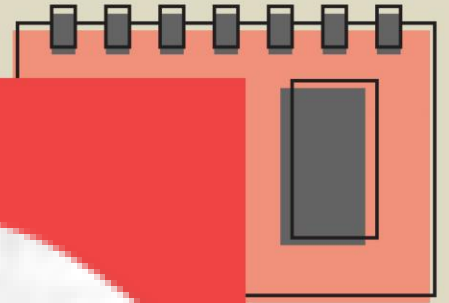

ความหมายของบทอาขยาน

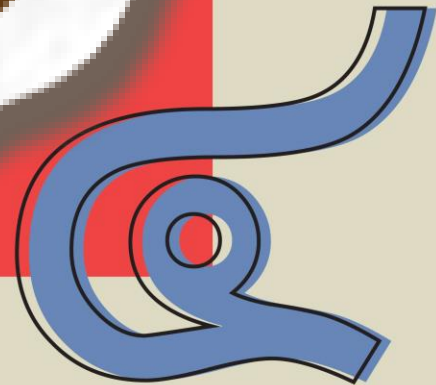
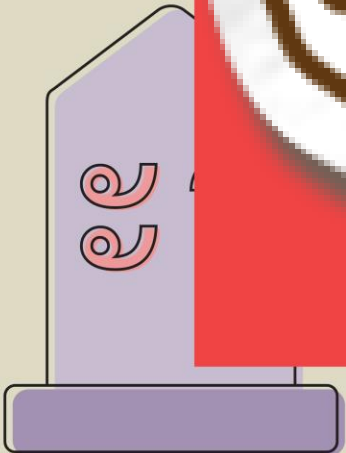
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ ให้นิยามคำว่า อาขยานว่า

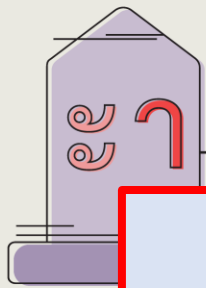
อาขยาน คือ บทท่องจำ การบอกเล่า การบอก
การสวด เรื่อง นิทาน “อาขยาน” อ่านออกเสียงได้
ได้ ๒ อย่างคือ อา - หยา หรือ อา - หะ-ยาน

ก ข ค

ทบทวนหลักการอ่าน บทร้อยกรอง

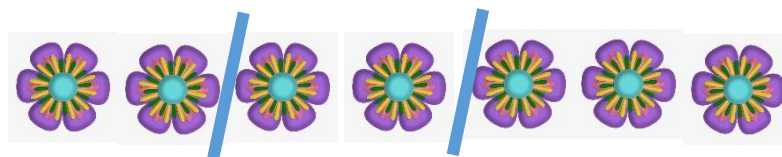
หลักการอ่านร้อยกรองประเภท กลอนแปด

- กลอนแปด (วรรคละ ๗ คำ) อ่าน ๒/๒/๓
- กลอนแปด (วรรคละ ๘ คำ) อ่าน ๓/๒/๓
- กลอนแปด (วรรคละ ๙ คำ) อ่าน ๓/๓/๓

การแบ่งวรรคการอ่าน บทร้อยกรอง

วรรคละ ๗ คำ อ่าน ๒/๒/๓

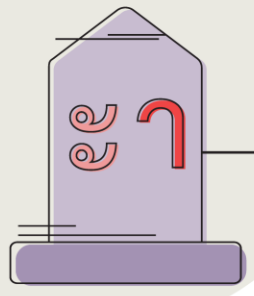

วรรคละ ๘ คำ อ่าน ๓/๒/๓

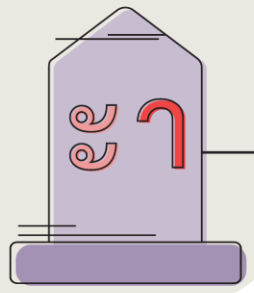
วรรคละ ๙ คำ อ่าน ๓/๓/๓

หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๑. อ่านเป็นร้อยแก้วธรรมดาให้ถูกต้องชัดเจน
ตามอักขรวิธีก่อน ทั้ง ร , ล ตัวควบกล้ำ
อ่านออกเสียงให้ตรงตามเสียงวรรณยุกต์

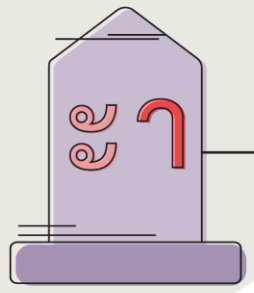

หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๒. อ่านให้ถูกจังหวะวรรคตอน

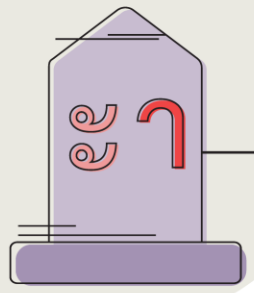
การอ่านผิดวรรคตอน ทำให้เสียความ

๓. อ่านให้สัมผัสคล้องจองกัน เพื่อความไพเราะ

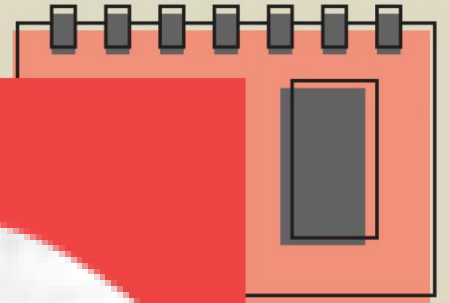
หลักการอ่านทำนองเสนาะ

๔. อ่านให้ถูกทำนองและลีลาของคำประพันธ์
แต่ละชนิด คำประพันธ์แต่ละชนิดจะมีบังคับ
จำนวนคำสัมผัส หรือคำเอก คำโท แตกต่างกัน
การอ่านทำนองเสนาะจึงต้องอ่านให้ถูกท่วงทำนอง
และลีลาของคำประพันธ์แต่ละชนิด

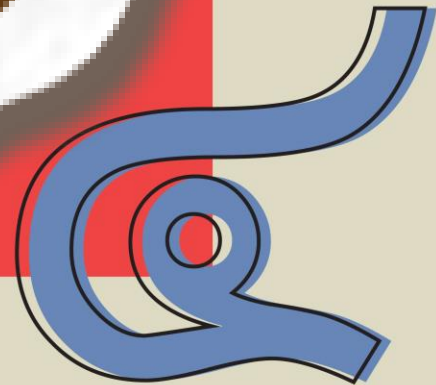
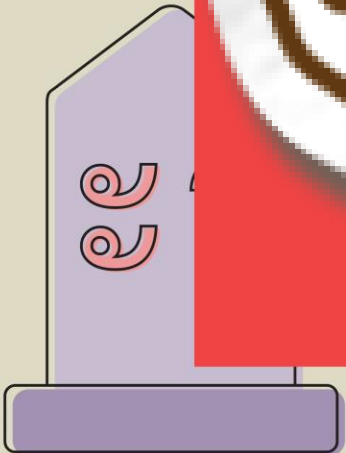
หลักการอ่านทำนองเสนาะ

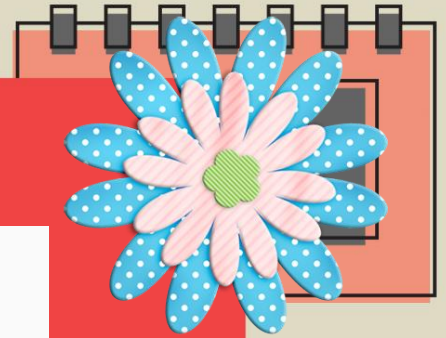
๕. อ่านโดยใช้น้ำเสียงให้เหมาะสมกับเนื้อหา
และอ่านพยางค์สุดท้ายของวรรคด้วยการทอดเสียง
แล้วปล่อยให้หางเสียงผวนขึ้นจุ่มก

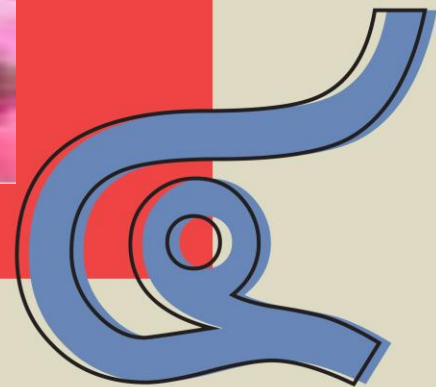
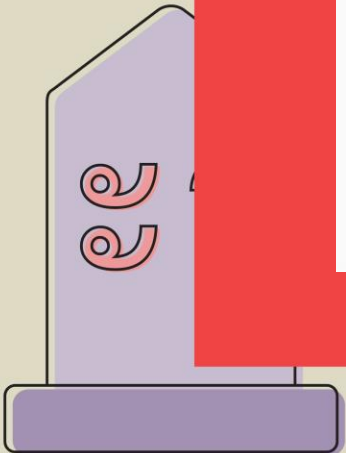
ตัวอย่างการอ่าน

ทำนองเสนาะ

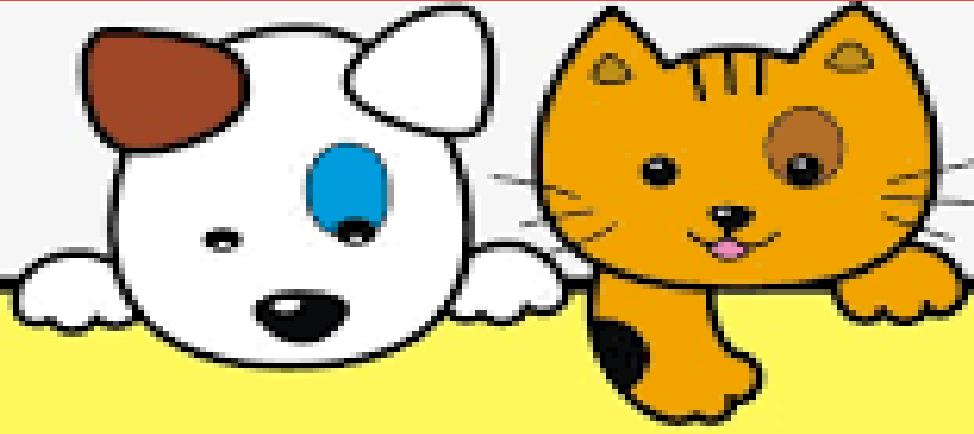
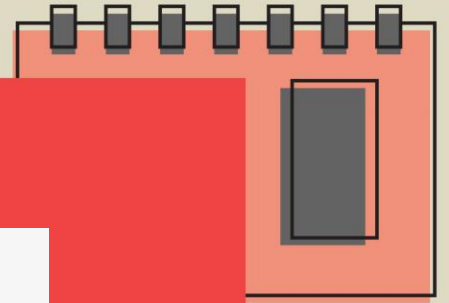

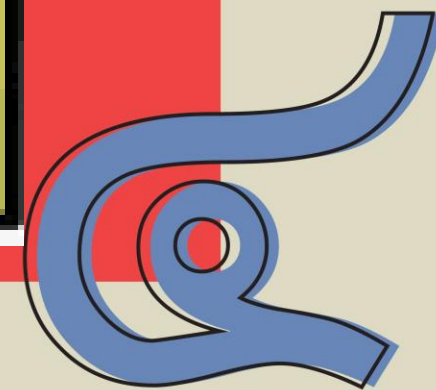
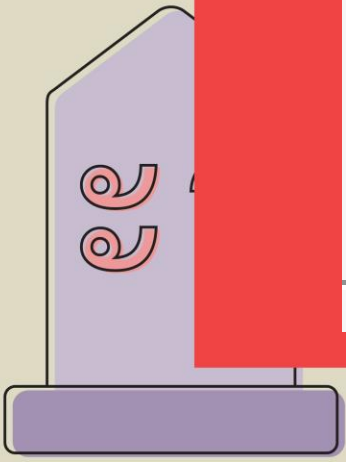
แล้วสอนว่า/อย่าไว้/ใจมนุษย์
มันแสนสุด/ลึกล้ำ/เหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์/พันเกี่ยว/ที่เลี้ยวลด
ก็ไม่คด/เหมือนหนึ่งใน/น้ำใจคน

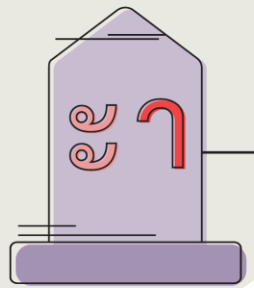

กขค

บทอาขยาน

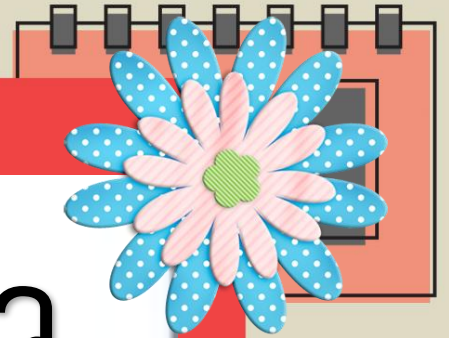

การอ่านทำนองเสนาะ

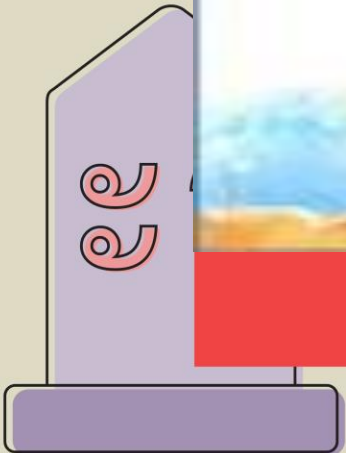
เรื่อง พระอภัยมณี

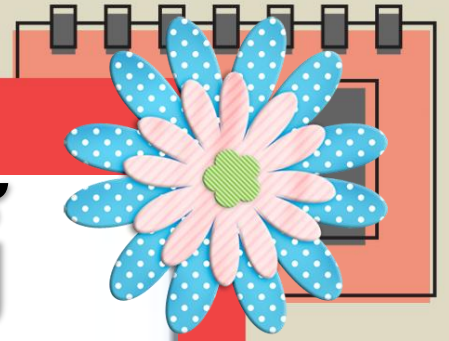
ตอน สุดสาครเข้าเมืองการเวก

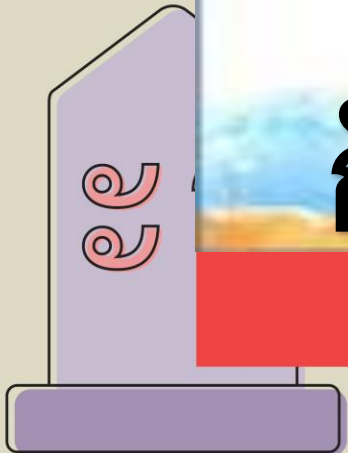

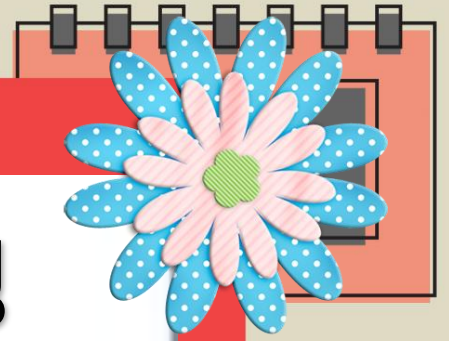
บัดเดียวดังหึ่งแห่งวังเวงแว่ว
สะตุ้งแล้วเหลียวแลชะง่อนหา
เห็นโยคีขี่รูงพุ่งออกมา
ประคองพาขึ้นไปจนบนบรรพต

แล้วสอนว่าอย่าไว้ใจมนุษย์
มันแสนสุดลึกล้ำเหลือกำหนด
ถึงเถาวัลย์พันเกี่ยวที่เลี้ยวลด
ก็ไม่คดเหมือนหนึ่งในน้ำใจคน

มนุษย์นี้ที่รักอยู่สองสถาน
บิดามารดาก็มากเป็นผล
ที่ฟังหนึ่งฟังได้แต่กายตน
เกิดเป็นคนคิดเห็นจึงเจรจา

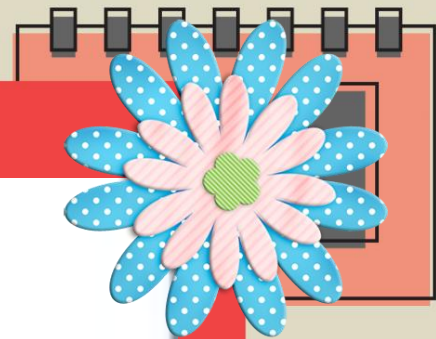
กา ๑๑ คค
แม้ใครรักรักมั่งซังซังตอบ

ให้รอบคอบคิดอ่านนะหลานหนา

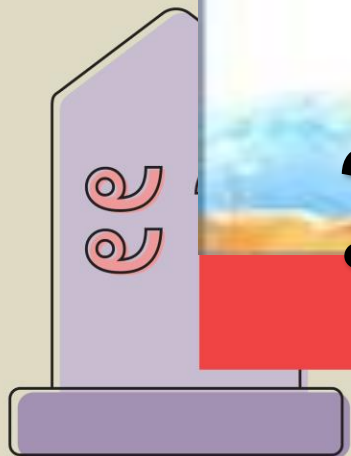
รู้สิ่งใดไม่รู้วิชา

รู้รักษาตัวรอดเป็นยอดดี

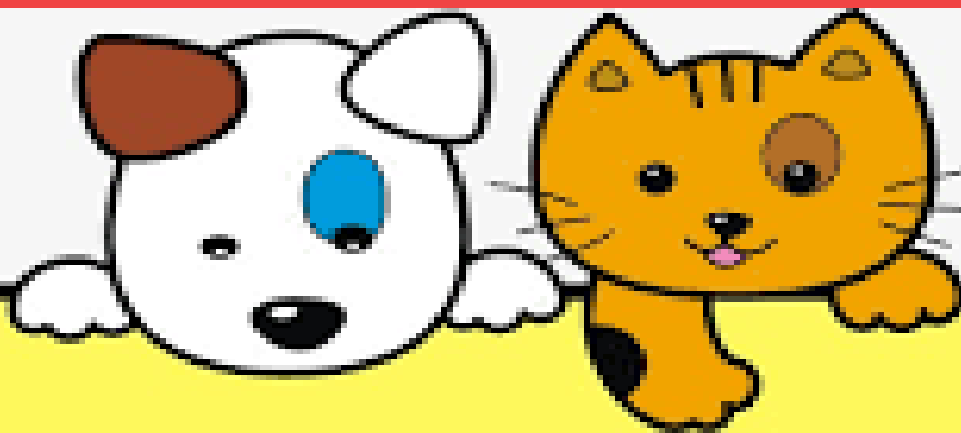
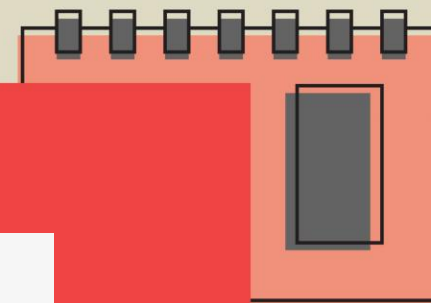
จงคิดตามไปเอาไม้เท้าเถิด
จะประเสริฐสุดสมรักเป็นคักดีศรี
พอเสร็จคำสำแดงแจ้งคดี
รูปโยคีหายวับไปกับตา

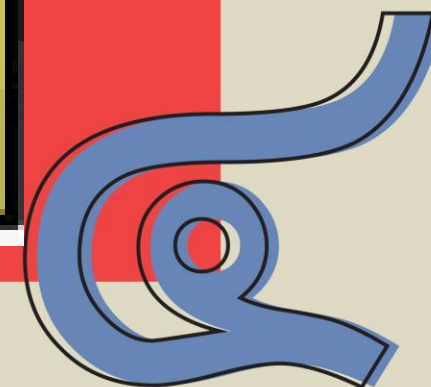
25/10/2563

ก ข ค

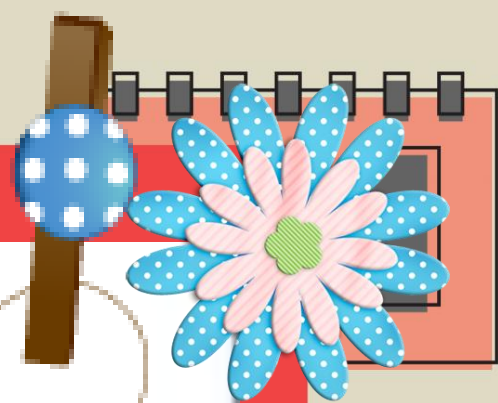
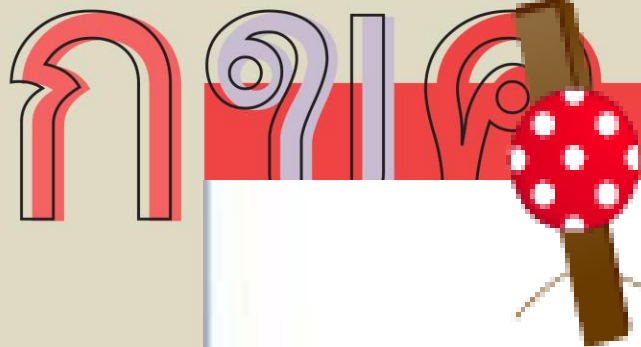
ค้นหาคำศัพท์

๒๒

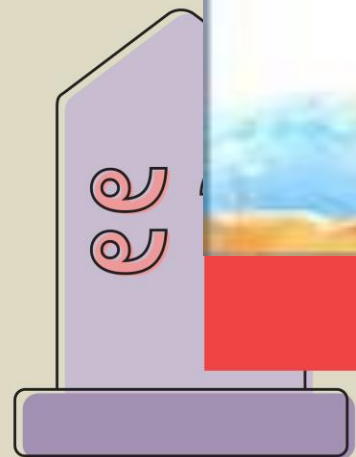
มนุษย์

อ่านว่า มะ-นุ-ด

ถาวรวัตถุ

อ่านว่า ถา-วัน

โยคี

อ่านว่า โย-คี

บรรพต

อ่านว่า บั้น-พด

ประเลี้ง

อ่านว่า ประ-เลีด

คัดคัดคัด

อ่านว่า ลัก-ลึ

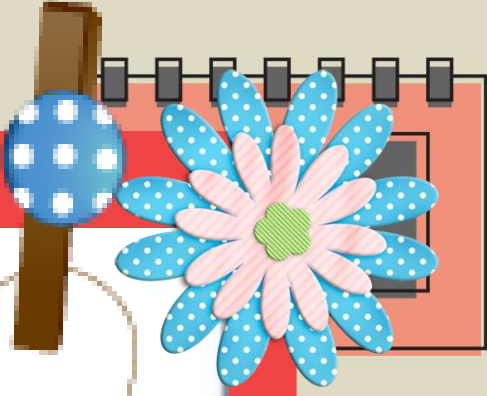
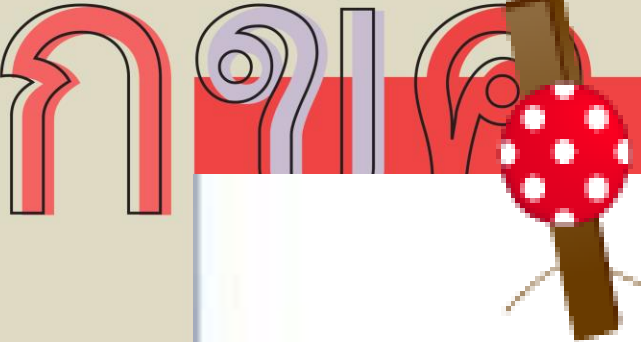
ลำแดง

อ่านว่า ลำ-แดง

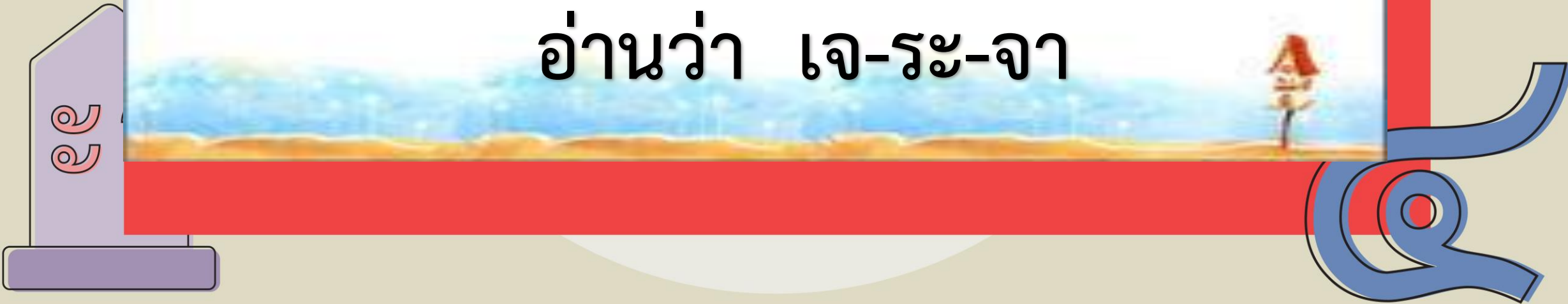
สศาน

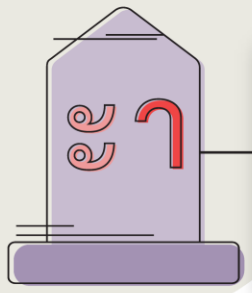
อ่านว่า สะ-ศาน

เงรจา

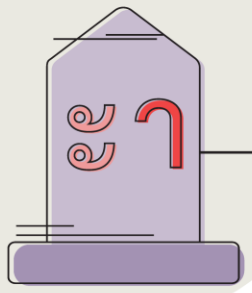
อ่านว่า เง-ระ-จา

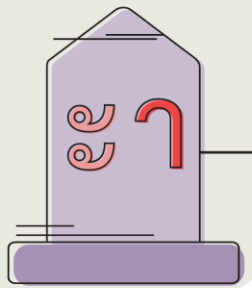
อภิปรายความหมายของบทอาขยาน

อาขยานคือ บทท่องจำ การบอกเล่า การบอก
การสวดเรื่อง นิทาน “อาขยาน” อ่านออกเสียงได้
ได้ ๒ อย่างคือ อา - ชะ - หยาน หรือ อา - ชะ-ยาน

อภิปรายข้อคิดที่ได้รับ

กขค

นักเรียนคิดว่าจะนำข้อคิด
ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไรบ้าง

กขค